

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτηνῇ, καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα, ἱερώτατον στράτευμα, Ἐκκλησία ἔνθεος, δῆμος ἅγιος, φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος, ὡραία ὁμήγουρις, ἀρραγῆς συνασπισμός, ἀληθῶς ἀνεδείχθητε, ἀξιάγαστοι, καὶ τῆς ἄνω πολιταίας ἐπαξίως, μητροπόλεως ἐντεῦθεν, χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον, Ἀθανάσιον Μάμαντα, θεῖον τε Βαράχιον καὶ Καλλίνικον, καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα, Λογγίνον Θεόδωρον, Οὐαλέριον ὁμοῦ, καὶ Ξανθίαν Θεόδουλον καὶ Καλλίμαχον, καὶ Εὐγένιον πάντες συνελθόντες, σὺν τῷ θεῷ θεοδόχῳ καὶ Ὁστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον, Ἰέρωνα, τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον, Μαξιμιανὸν ὁμοῦ καὶ Δουλκίτιον, Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον, τὸν θεῖον Γιγάντιον καὶ Δωρόθεον πιστῶς, καὶ Θεόδοτον μέλψομεν, καὶ Καστρίκιον, καὶ Ἀνίκητον ἅμα θεμελίῳ, Εὐτυχίῳ τε συμφώνως, τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν, καὶ σάρκα τῷ πνεύματι, ὑποτάξας γέγονας ἀρετῆς κανὼν, Μοναστῶν ἔρεισμα, Ἀσκητῶν ἄγαλμα, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ νῦν τὸ ἄρρητον, κάλλος ἐποπτέων τοῦ Κτίστου σου, τρυφᾶς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι, τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι, ὅθεν συνελθόντες, ἀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ὠδαῖς, τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερρον, μνήμην ἐορτάζομεν.

Ὑλῆς ἀχθοφόρημα, ἐκτιναζάμενος ἅπαν, καὶ σαρκὸς προσπάθειαν, καὶ γηϊνῆς σχέσεως πᾶσαν ἔφεσιν, ὑψηλῆς ὄδουσας, πολιτείας τρίβον, εὐσταλῶς μεταρσιούμενος, καὶ ἀνυψούμενος, πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρόρειαν, καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον, ἄυλον ἐχθρὸν ὕλη σώματος, ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων, αὐλοῖς συγκατείλεξαι χοροῖς, Λάζαρε Πάτερ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπώσάμενος, ἀπαρνησάμενος σάρκα, καὶ τὰ πάθη Ὅσιε, μετὰ τῶν προλήψεων βδελυζάμενος, ἀκριβῆς γέγονας, τηρητῆς Λάζαρε, προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου, καὶ φύλαξ ἄριστος, ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, μονὴν ἐν σοὶ πεποιήται, καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα, νέμει σοὶ πλουσίως, θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργόν, καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον, ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας τοῦ Πνεύματος καταγωγίον, ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο, καὶ τῆς ὁμοουσίῳ Τριάδος θεράπων γενομένος, μεγαλοκῆρυξ Πατὴρ ἡμῶν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Χαίροις ἀσκητικῶν

Λάμπσον τὸν φωτισμὸν σοῦ ἐμοί, τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι, τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας, ἢ συλλαβοῦσα Θεόν, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα Μητροπάρθενε, βυθοῦ ἀπογνώσεως, διὰ τάχους ἀνάγαγε, καὶ ἐπὶ πέτραν, ἀσφαλοῦς βιοτεύσεως, ἐπιστήριζον, τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα, Δίκασον τοὺς ἀπαύστως με, πιέζοντας δαίμονας, παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἐλπίς τῶν περάτων, ἢ τῷ κόσμῳ δωρουμένη, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Στάσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνωδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα, Οὐ φέρω Τέκνον, προσηλωμένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὃν πὲρ ἀπεκύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος, καὶ πῶς ἄρτίως, τὴν ὀδύνην συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται, ὃ εἶρηκε Συμεών, ὅτι ῥομφαία καρδίαν, ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται, Ἄλλ' ὦ νῦν Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνούντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα, μὴ παρίφης τὸν πικρὸν μου στεναγμὸν, ἐν ᾧ ὡρα ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοὶ σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι, καὶ ἐν τάφῳ, κατετέθην ὡς θνητός, ὡς δὲ Θεός, ὧ Μῆτερ, νεκρούς ἐξαναστήσω, καὶ σὲ δοξάσω τὴ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς ἐπαγρύνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρῶν τὸν στῦλον κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας ποιμὴν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Δόξα κροτείσθω Χριστὸς ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὦδὴ α' Ἦχος β'

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες χείρας κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄσμασι, πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, Χριστόν, δοξολογοῦντες, ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον, ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι, στέφονται Μάρτυρες.

Εἶφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰοδίμοις Μάρτυσιν, ἐπανετείνοντο, οἱ τοῦ θεοῦ διώκται, ζῶην πρὸς τὴν ἀμείνω, τούτους ἐνάγοντες.

Θεοτοκίον

Ἄρτον ζωῆς, τὸν ἐπουράνιον τέτοκας, σεσαρκωμένον Πάναγνε, τὸν πρὶν ἀσώματον, ἐνυπόστατον Λόγον, ὃν περ οἱ τῶν Μαρτύρων, δῆμοι δοξάζουσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα.

Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμούςς ὕμνους δέχου.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ'

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τὴ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα».

Λαμπτήρ θεαυγέστατε, φωτοειδέστατε Λάζαρε, τὸ σκότος ἀπέλασον, τῆς διανοίας μου, λαμπηδόσι με, φωτὸς ἀυγάσας θεοῦ, ὅπως εὐφημήσω σου, τὰ κατορθώματα.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος, φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον, φωτὸς οἰκητὴ ριον, φῶς θεῖον Λάζαρε, ἀνατέλλων τε, καὶ δύνων φωτοφόρος, γεννήσεως θαύματι, καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος, τῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, εἰκότως ἠλόγησας, τῆς ἐπικήρου ζωῆς, μακρυνόμενος, σαρκίνης συγγενείας, Χριστῶ συννεκρούμενος, καὶ συζωούμενος.

Θεοτοκίον

Ἄγνὸν εὐραμένη σε, ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα, πανόσιε Λάζαρε, ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ, ὧς εὐγνώμονα, οἰκέτην σέ προσεῖπε, μεθ' ἧς τὸν φιλόανθρωπον, ἡμῖν ἰλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ γ'

«Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου, ἠυφράθη γὰρ τὸ πνεύμά μου ἐν τῷ ψάλλειν, Οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε».

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι, τῷ πάθει σου τῷ θεῖω δυναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πολύθειον ἀθεΐαν, Οὐκ ἔστι κράζοντες, ὧς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Ῥανίσι θεοῦ αἵματος καθαρθέντες, καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες, θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε Ἀθλοφόροι, δαιμόνων κράζοντες, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Ὅλον σέ κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι, ταῖς ἐαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβόων, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, πρὸς πίστιν τῆς θεότητος τοῦ τεχθέντος, τιμώντές σε κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου, Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου

Τοὺς σοὺς ὕμολόγους

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότη, νηπίων τοξεύματα Σοφέ, τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας, τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα, οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον, ἀποφυγεῖν μηχανήματα

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης, Θεῶ σὺν Ἀγγέλοις λειτουργῶν, πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως, ὑπερηρμένος Λάζαρε, θεουργικῶς λαμπόμενος, καὶ θαυμαστῶς κλειζόμενος.

Θεοτοκίον

Μεσίτρια σκέπη και προστάτις, γενοῦ μοι Γεννήτρια Θεοῦ, τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα, ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα, καὶ συμπαθῶς μὲ σώζουσα, καὶ σῶ Υἱῶ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θεΐᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον».

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Ἰέρων ὁ ἔνδοξος, καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς, Μαρτύρων ὁ ἔνθεος, τῆς ἀθείας πυρὰν, τοῖς αἵμασι σβέσαντες, τὰς διαιωνιζούσας, ἀπολαύσεις κληροῦνται, καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων, ἰατρεύουσι πόνους, Αὐτῶν Χριστὲ πρεσβεΐαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν

Τὸν λαμπτήρα τὸν μέγαν καὶ φαιινόν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσιν νικήσαντα, καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσαντα πάντα, ἀοίδιμον Λάζαρον, καὶ Χριστῷ ἀπείρω, τῷ πόθῳ λατρεύσαντα, καὶ συγκληρονόμον, τῆς αὐτοῦ βασιλείας, γενόμενον ἅπαντες, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον, Πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοὶ Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου, σὺ γὰρ ᾤδθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ μὲ ἐξαίρουσα, ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοί, Θεοτόκε βοήθει μοί, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δοθῆναί μοί, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, Ἦ πιστῶς ἐκβοήσωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεςιν, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ δ'

«Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνη φιλόανθρωπε».

Ἐμιμησαντο Κύριε, οἱ ἀθληταί, τὸ πάθος σου τὸ θεῖον, ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἰκετεύοντας Κύριε, τοὺς ἀθλητάς, προσδέχου καὶ κινδύνων, καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται Κύριε, δαιμόνων πλάνη, ὄντως γὰρ Θεὸν σε, ἀληθὴ οἱ μάρτυρες ἀνεκήρυξαν.

Θεοδοκίον

Θεοτόκον σε σέβοντες, οἱ ἀθληταί, Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας, δολερῶς ἠρτημένης σοί, καὶ τῷ ῥυσσάμενῳ δούλῳ ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας, συντονωτάτη ἀσκήσει, λυτρωσάμενος, τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας, παθῶν θεΐε Λάζαρε.

Καταράττεται πρὸς Ἄδην, συρρηγνύμενος Λάζαρε, ἐπικρήμνοις πέτραις, σῶν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος, καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους, ἀντιδρέπεται, οἰκτροτάτου θανάτου, πικρίαν ὁ δεΐλαιος.

Ἀνηγέχθης ὑπερτάτην, ἀρετῶν εἰς ἀκρόρειαν, ἐν ἀβάτῳ ὄρει, Πάτερ τῷ Θεῷ συγγενόμενος, ὡς

Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας, ὧν τὴν εὐκλειαν, ὡς τὸν βίον ζηλώσας, αὐτῶν ἐναπείληφας.

Θεοτοκίον

Ῥυομένην σου τὴν ποιμήνην, Θεοτόκε ἐπίφανον, καταδυναστείας, πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως, τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων, τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν Κλήρον σου, δίδου νικᾶν τὸν ὀρθόδοξον.

Τῶν Μαρτύρων

ᾠδὴ ε'

«Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν».

Ὁραιοτάτην στολὴν, πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῶ καὶ ἐξυφασμένην, τῇ χάριτι τῇ σῆ, σοῦ οἱ ἀθλοφόροι, Χριστὲ ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι, τοὺς Ἀθλητάς, πόθῳ καταλλήλως, τοῦ νέμοντος ἰσχύν, δι' ἧς νικηφόροι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ῥάβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν ἐποίησας αὐτούς, διό σου ὑμνοῦμεν, Χριστὲ τὴν θεότητα.

Θεοτοκίον

Ἰεουργὸν ἐκ Δαυὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτοκας, ὅθεν Ἀγνή, τῆς ἱερωσύνης μετατιθεμένης, δικαίως καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Τῷ κρείττονι Λάζαρε, τὸ χεῖρον καθυπέταξας, ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις, εἰς θεωρίας φθάσας ἀκροτητα, ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεῖς, θαύματα ἐξαίσια, αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Ὁδοῖς ἐφεπόμενος, τοῦ Βαπτιστοῦ κατώκησας, ἔρημον εἰς ἄβατον θεόφρον, οἰκείους δ' αὖθις ἐπαναδέδειξαι, Πάτερ ὡς ἐκεῖνος Ἰσραήλ, πάλαι τῷ ἀγνώμονι, ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπῆρσε Λάζαρε, στύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος, Πάτερ ἑπταρίθμοις ἐπιπνοίαις, οἶκον οἰκεῖον σὲ ἢ ἐνούσιος, καὶ ζῶσα σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾧ ἐπανεπαύσατο, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Στενούμενος θλίψεσι, καὶ πάθεσι χωννύμενος, σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν, καθικετεύω Μήτηρ τοῦ ζῶντος Θεοῦ, πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς, ὕψος ἀπαθείας τε, ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων

ᾠδὴ ς'

«Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἀνάγαγε Κύριε Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου».

Σάλπιγγος ἦχος κροτεῖτω, πνευματικῆς ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίας, ὕμνον ἐκπέμπουσα, καὶ μέλπουσα τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.

Σήμερον ἡ οἰκουμένη, φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ, τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, πίστει δοξάζουσα, τὸν τῇ χειρὶ, στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα, τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία, Χριστὸς γὰρ ἐντεῖνας τὸν Σταυρον, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον

Ὅντως σὲ Θεοῦ Μητέρα, οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν, εἰς

θάνατον, τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου

Τὴν θείαν ταύτην

Ἐρρύσω κόρην καὶ ἔσωσας, ἀγνείας ἐραστὴν ἀδιάφθορον, ὡς καὶ ἀδούλωτον, διὸ καμὲ κινδυνεύοντα, ἀπαγωγῆς βιαίας, ῥύσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας, γυναιῶν τῶν αἰσχυρῶν ἐπιθέσεων, τὸν μὲν φωνήματι, Πάτερ ἐγείρας τῆς πράξεως, τὸν δὲ σοφῶ τῷ ὄντι ἐπινοήματι.

Ὅστησας ὕδασιν ὄρια, ὁ θρέψας δι' ἀγγέλων θεράποντας, ἀγγέλου ὕδατι, σὲ παραδόξως ἐπότισεν, ὑπερβάλλουσα δόξη, αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον

Ἕμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε, δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα, Θεογεννήτρια, ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας, καὶ σωτηρίαν κόσμῳ, παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὴν θείαν ταυτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων

Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγῆς καὶ φωσφόρος, ἐξανατείλας νοητῶς κατεφαιδρυνε, τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαίς, ὅθεν ἐορτάζοντες, τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην, αἰτούμεν σε Σωτὴρ ἡμῶν, Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὧς ἐλεήμων Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον Τοῦ Ὁσίου

Ἦχος πλ. δ' Τὴ ὑπερμάχῳ

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου Σοφὲ πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἴληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους, Ἄλλ' ὧς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῶζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεόφορε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας, διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς, ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοὶ κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα,

- Χαῖρε, κανὼν ἀπλανῆς μονοτρόπων, χαῖρε, λειμῶν ἀρετῆς ψυχοτροφε,
- Χαῖρε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε, χαῖρε, χορευτὰ τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε,
- Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν, χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας εἴσω ταῦτα τῆς Ἐδέμ,
- Χαῖρε, τῆς αὐταρκειᾶς σὺν Θεῷ δούς τὸν ἄρτον, χαῖρε, τῆς ἀθαδείας τῶν δαιμόνων διώκτα,
- Χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀέναε, χαῖρε, τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε,
- Χαῖρε, λαμπτὴρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης, χαῖρε, φωστὴρ Μοναστῶν ποδηγέτα,
- Χαίροις, Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Ἰέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχοι

- Ὡ πῶς, Ἰέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας
- Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!
- Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρὶς δέκα,
- Ἄνδρες πονηροί, καὶ μίαν ξυνωρίδα.
- Οὐδ' ἔλαθ' ἐβδομάτη Ἰέρων ξίφει αὐχένα τμηθεῖς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ

ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχοι

- Ἐτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραὰμ Πάτερ,
- Οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρω σοῦ Λαζάρου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μελασίππου, Κασίνης, καὶ Ἀντωνίου.

Στίχοι

- Οὐ σάρκες ἦσαν, ἀλλ' ἄσαρκός τις φύσις.
- Ὁ Μελάσιππος πρὸς ξέσεις καὶ Κασίνη.
- Στὰς Ἀντώνιε, τὴν τομὴν χαίρων δέχου,
- Καὶ δέξεταί σε τῆς χαρᾶς θεῖος τόπος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Αὔκτου, Ταυρίωνος, καὶ Θεσσαλονίκης.

Στίχοι

- Ἐφεῦρον Αὔκτος, Ταυρίων εὐκτὸν τέλος,
- Εἴφει τμηθέντες, οἷα ταῦροι Κυρίου.
- Φυγὴν κατακριθεῖσα πατρῶ οὐ πεδου,
- Πέδον χλόης ὤκησε Θεσσαλονίκη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀθηνοδώρου.

Στίχοι

- Ἐκ γῆς καλοῦσιν Ἀθηνόδωρον Νόες,
- Πρὸς τὰς νοητὰς δωρεὰς τοῦ Κυρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Θεσσαλονίκης, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Τῆς θετταλῶν γῆς Ἀλέξανδρος φύς κλάδος,
-
-
- Ἀθλήσεως ἤπλωσεν ἐκμηθεὶς κλάδους.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ ζ'

«Εἰκόνοσ χρυσιῆς, ἐν πεδίῳ Δειρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Σαρκῶν Δανιήλ, οὗ κατίσχυσαν ποτὲ λεόντων χάσματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου, ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, καὶ ἀνακράζουσι χαίρουσαι, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλόξ τοῖς τρισίν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τοῖς Ἀθλοφοροῖς δὲ ἡ πολύθεος, κατεμαραίνετο κάμινοσ, ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρῶντες, τεφρουμένην ἐκραύγαζον, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστέ, ἐκκαιόμενοι τῷ σῶ οἱ Ἀθλοφόροι σου, ὥσπερ ἀνάλητον περικείμενοι, τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων πικρῶν κατεφρόνουσ, σοὶ ἐντροφῶντες καὶ λέγοντες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡσ εὐπλοκοσ ὦν, καὶ ὠραῖοσ ὁ χορὸσ τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πολυπόθητοσ καὶ θεόκλητοσ, τῶν

ἐκλεκτῶν σου ὁμήγουρις, Πνεύματι τῷ σῶ κροτουμένη, ἐν ρυθμῷ ἀνακρούεται, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νικᾶται ἐν σοί, πάσης φύσεως θεσμὸς καὶ ἐγκωμίων, μόνη Παρθένε ἀπειρόγαμε, σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφθόρως τὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς τὸν αἰδίου, ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου

Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴ κτίσει

Συναγάλλου οὐρανέ, συνευφραινέσθωσαν, ἀνθρώποις σήμερον, Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, βροτὸς ἐπουράνιος, Ἄγγελος γῆϊνος ἐορτάζεται, νῦν ὁ θεόφρων Λάζαρος, εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ὑπιβάμων ἀρεταῖς ὑπερουράνιος, πάνσοφε Λάζαρε, τὴ πολιτεία τελῶν, τὸ φρόνημα μέτριος, ὑπῆρχες καὶ ταπειῶς, ὑπὲρ ἅπαντας, Θεὸς σὲ καὶ ἀνύψωσεν, ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πείραν φανεράν ἤτταν τε πρόδηλον, Σατὰν ὁ δόλιος, ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν, ἐπίρα ὡς Ἄγγελος, ὑπούλως Λάζαρε, ὁ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤσχυνας, τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας.

Θεοτοκίον

Νεμομένην τοῦ θανάτου ρύμην ἔστησας, σεμνὴ τῷ τόκῳ σου, τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζοήν, Παρθένε ἀνήγαγες, τῷ Κτίστῃ μέλποντας, Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ η'

«Τὸν ἀρρήτω σοφία, συστησάμενον πάντα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Μεμνόντων τυράννων, τὴν δυσκάθεκτον ὀρμὴν καταβαλόντες, οἱ Ἀθλοφόροι μελωδοῦντες, διαπρυσίως ἐβόων, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἀνανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα, πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθληταί, μελωδοῦντες ἐβόων, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητορεύειν μηδολως, μελετήσαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, Πνεύματος θείου ἐμπλησθέντες φαιδρῶς ἀνεβοῶν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄναρχον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ τῆς Παρθένου, εὐλογεῖτε ἀπαύστως τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου

Ἄκουε Κόρη Παρθένε

Ὅφισ ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδάμ, ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδέμ, ἀπάτη Εὐᾶς, σοὶ δὲ Σοφὲ προσβαλῶν, δολίως τῆ τῆς αἰσχυρᾶς ὀρμῆς Μοναχῆς, κατησχύνθη καὶ νενίκηται, τὴ καρτερὰ ἐνστάσει σου, διὸ νῦν χαίρων βοᾷς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑλὴν τὴν κάτω προσνεύειν ἀεὶ, φιλοῦσαν δὴ ὡς γεηράν, εἰς πόλον ἔλκων τῷ σῶ συνανύψωσας, ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως Σοφέ, ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε, ἐνθέρμως τῷ Δεσπότη σου, καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοᾶν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτί, τῶν θείων Πάτερ ἐντολῶν τοῦ σοῦ Δεσπότη, σὺ γὰρ τηρήσας αὐτάς, διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενήν, εὐσημῶνως φωτιζόμενος, ταῖς ἀκτίσι ταῖς τοῦ Πνεύματος, καὶ μέλλων διηνεκῶς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Δέξαι Παρθένε δεσμίων φωνάς, ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν, αἰρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῶ, καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, ἰκετεύει γὰρ ὁ δοῦλος σου, σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος, ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς, τῶν βοῶντων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ, βουλὴν Ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν, γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοιμὴ Θεοῦ, Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται, διὸ καὶ χαίρων βοῶ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Τῶν Μαρτύρων

Ὡδὴ θ'

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ὑλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, Χριστὲ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ πυρὶ τῆς θεότητος καταφλέξας Μαρτύρων, τῆς εὐσεβείας ἠθροίσας χοροῦς, ἐπαξίως σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν, καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστὲ καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον πλοῦτον, εὖρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐπαξίως σὲ ὕμνοις, ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡς ἐλευθέρα ἢ φύσις, τῶν ἀνθρώπων ἢ πάλαι, τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῶ, σοῦ τὴ σαρκώσει γεγένηται, τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη, ὃν ἐπιγνοῦσα κήρυκας τοὺς νῦν, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, τὸν σὸν Υἱὸν ἰκέτευσον ἀγνή, πάντων ἢ μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου

Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ

Εὐλογήσας τὴν ἄλω ποιεῖς, ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδοτίν, θήρας θανατοῖς τετολμηκότας, βεβρωκένας σοφέ, Μαθητῶν σου τὸ ὄναριον, ὅθεν ἀκαρπίας με ῥύσαι, θήρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας, σαῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροθήεις ὧς ἄρνες ἐν σοί, καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν, Λάζαρε κρηπίς καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὁσίων, διὸ ἰκετεύομεν τὰ τέκνα σου, ὄρημα χαλίνωσον ἅπαν, πάντων τῶν λεόντων δίκην, ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Οὗ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανῶν, ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω, τὰς διαταγὰς καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις, ταῖς σαῖς ἐν σημειώσεσι πιστούμενος, Λάζαρε Πατέρων ἀκρότης, ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου, ῥύσαι τὰ τέκνα σου.

Θεοτοκίον

Ὑπεφθάρη ποιμέσι πολλοῖς, ἢ ἄμπελος τῆς ποιμνῆς σου Παρθένε, πάναγνε Ποιμένα, τὸν καλὸν ἢ τετοκυῖα, αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον, ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ, πρέσβυς ὑπὲρ ταύτης οὔσα, σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ, ψαυέτω μηδαμῶς χεῖρ ἀμυήτων, χεῖλη δὲ πιστῶν τὴ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιᾶσει βοάτω, Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ».

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τῶ θρόνῳ παριστάμενοι, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι, τῆς ἀρραγοῦς Ἐκκλησίας, ἡμῶν πρεσβείαις Ἅγιοι, φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα, καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας, καὶ τὴν ὑμῶν Ἀθλοφόροι, τελοῦντας πάμφωτον Μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὁσίου

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἐκ μητρικῆς ἡγίασε, σὲ νηδύος ὁ Πλάστης, καὶ Πνεύματος εἰργάσατο, σκηνώμα τοῦ Ἁγίου, ὅθεν φωστήρ ἀνεδείχθης, Μοναζόντων θεόφρον, ἐκ σκότους παραπτώσεων, ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος τῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνταλμάτων Λάζαρε καὶ προσάγων, Χριστῷ ὄν καθικέτευε, τοὺς ὑμνούντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον

Ὅρος ποτὲ ἐώρακεν, ὁ Προφήτης σὲ Κόρη, ἐξ οὗ βροτείων ἀνευθεν, χειρῶν λίθος ἐτμήθη, καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων, καὶ δαιμόνων τὰς στήλας, ἐλέπτυνε Θεόνυμφε, ὄν δυσώπει συντρίψαι, τὰ ἐμπαθῆ, τοῦ νοός μου εἶδωλα καὶ τὴν τούτου, εἰκόνα ἀνεγείραί μου, νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Ὁ τοῦ Κυρίου τὴν ζώσαν ἐζωσμένος, μυρίπνοον νέκρωσιν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος, ἐκ τῶν ἰδρώτων, αὐτοῦ καὶ πόνων ἔτι ἀτμίζουσας, στολήν περικείμενος, νῦν ἡμῖν πρόκειται, εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον, καὶ εὐφημίαν, Δεῦτε συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν, ὡς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκονόμον πιστόν καὶ θεράποντα, Μοναζόντων τὰ πλήθη, φιλεόρτων τὰ συστήματα. (Δίς)

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ, τῷ στύλῳ παρέμεινας, ὃ ἱερώτατε, κύκλῳ δὲ τούτου παρέστησας, ὡς πὲρ ἐνόπλους, ὑπασπιστάς τὰς πράξεις σου Ὅσιε, ἐναποτειχίζοντας παρεμβολὰς τῶν παθῶν, ἐν τῷ νυμφῶνι δὲ ἡ λασας, τῷ θείῳ μάκαρ, ἐν παρρησίᾳ νῦν παριστάμενος, τῷ σῶ νυμφίῳ καὶ Θεῷ ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐντροφῶν ὠραιότητι, ὄν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος, ὁ ὅσιος Λάζαρος τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν, θῦμα καὶ θύτης γενόμενος, εἰς εὐωχίαν, τῆς αὐτοῦ Μνήμης νῦν συνεκάλεσε, τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι εὐωδιάζων σαφῶς, Δεῦτε λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν, καὶ εὐλογίας, ἐκ τῶν τιμίων τούτου μετάσχωμεν, θείων λειψάνων, καὶ δοξάσωμεν, τὸν ἐν ἁγίοις Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, θαυμαζόμενον ὄντως, καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Απόλυσις.